

1. Ma - ri - a, tvé jmé - no pl - né sla - sti, ať je ve - le -

be - no v na - ší vla - sti. Chvá - lu tvo - ji ka - ždý ja - zyk

zpí - vej, ka - ždé sr - dce dů - vě - rně tě vzý - vej.

2. Boží Syn tě zvolil za svou Máti,
větší slávy Bůh ti nemoh' dát.
Matka jsi i Panna bez úhony,
čistoty a svatosti květ vonný.

3. Počatá bez hříchu prvotného,
zachovalas krásu srdce svého.
Proto dán je tobě podíl skvělý:
Pán Bůh povýšil tě nad anděly.

4. Velebná ty kněžno nebešťanů,
mocná zástupkyně pozemšťanů,
kdo u tebe hledá útočiště,
ochrany a lásky dojde jistě.

5. K tobě, jasná Hvězdo na úsvitě,
hledí na své pouti kmet i dítě.
Leskem svým nám ozařuješ cestu,
jež nás jistě vede k nebes městu.

6. Zrcadlo jsi ctností, dome zlatý,
sídlo moudrosti a chráme svatý,
dokonalý vzore nábožnosti,
buď nám povždy zdrojem blaženosti.

7. Něžná lilie a krásná růže,
kdo tě dosti velebiti může?
Sličností a sladkou svojí vůní
zdobíš síně, kde Bůh věčně trůní.

8. Boží Rodičko a Matko spáasy,
viz, jak dítky tvé se k tobě hlásí.
Pějí píseň chvály tvému jménu,
laskavě je představ Synu svému.